

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού

ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΟΠΤΕΙΑ
ΤΟΥ ΥΠ.Π.Ο.

ANOTHER DAWN

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (Μ1)

27.3.26

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

**DANIEL
GEISS**

ΒΙΟΛΙ

**TASSILO
PROBST**

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού
Η Κ.Ο.Θ. επιχορηγείται και εποπτεύεται
από το Υπουργείο Πολιτισμού

www.tssso.gr

Διευθυντής Κ.Ο.Θ.
Σίμος Παπάνας
Αν. Διοικητική Διευθύντρια
Χρυσή Γκαρίπη

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ
ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.) ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Πρόεδρος
Στάθης Γεωργιάδης
Αντιπρόεδρος
Αντώνιος Κωνσταντινίδης

Μέλη
Παναγιώτης Διαμαντής
Σωτηρία Γκιουλέκα
Μαριλένα Λιακοπούλου

ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ
Διακεκριμένη ζώνη: 20€
Πλατεία: 15€
Θεωρεία/Εξώστης: 10€
Μειωμένο: 10-5€

ΕΚΔΟΤΗΡΙΟ Κ.Ο.Θ.
Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών
Εθνικής Αμύνης 2 - Θεσσαλονίκη
Τ 2310236990

Ηλεκτρονική Προώθηση Εισιτηρίων
www.tssso.gr

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

27.3.26

ΩΡΑ 20:30

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (M1)

ANOTHER DAWN

ΒΙΟΛΙ

TASSILO PROBST

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
DANIEL GEISS

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΛΕΟΝΑΡΝΤ ΜΠΕΡΝΣΤΑΪΝ (1918-1990)

Εισαγωγή από την οπερέτα 'Candide' 5'

ΤΖΟΖΕΦ ΑΚΡΟΝ (1886-1943)

Κοντσέρτο για βιολί αρ.3 (2ο μέρος) 10'

(Α' εκτέλεση Κ.Ο.Θ.)

ΕΡΙΧ ΒΟΛΦΓΚΑΝΓΚ

ΚΟΡΝΓΚΟΛΝΤ (1897-1957)

Κοντσέρτο για βιολί σε ρε μείζονα,
έργο 35 25'

- I. Moderato nobile
- II. Romanze
- III. Allegro assai vivace

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

ANTONIN NTBORZAK (1841-1904)

Συμφωνία αρ. 9 σε μι ελάσσονα,
έργο 95 («του Νέου Κόσμου») 50'

- I. Adagio – Allegro molto
- II. Largo
- III. Scherzo – Molto vivace
- IV. Allegro con fuoco

LEONARD BERNSTEIN (1918-1990)

Εισαγωγή από Candide

Η 'Candide' είναι μία κωμική οπερέτα που συνέθεσε το 1956 ο Μπερνστάιν βασισμένος στην ομώνυμη σατιρική πικαρέσκα νουβέλα του Βολταίρου, η οποία εξιστορεί τις περιπέτειες του αφελούς νεαρού Candide, με την απλή καρδιά, που ερωτεύεται την Cunégonde. Ο Βολταίρος χρησιμοποιεί μία σειρά από παράλογα και σαρκαστικά επεισόδια για να αναδείξει τη μωρία που κυβερνά τον κόσμο, διακωμωδώντας την αντίληψη περί τελειότητας της ύπαρξης, η οποία πηγάζει από την αισιόδοξη αντίληψη ότι όλα (ακόμη και τα κακά) συμβαίνουν για καλό και πως δεν έχει νόημα να τα βάζει κανείς με δυνάμεις ανώτερες από αυτόν. Με αυτό τον τρόπο ουσιαστικά ειρωνεύεται την επικρατούσα φιλοσοφία της εποχής 'ό,τι είναι, είναι το σωστό', από το 'Δοκίμιο για τον Άνθρωπο' του Αλεξάντερ Πόουπ, που υποστηρίζει ότι ο άνθρωπος πρέπει να δέχεται αδιαμαρτύρητα όποιο κακό τον βρει ή την όποια θέση του στην κοινωνία, αφού δεν γνωρίζει το σχέδιο του Θεού. Η μουσική της ουβερτούρας εισάγει τον ακροατή σε αυτή την πικρή διαπίστωση με έναν εξαιρετικά σατιρικό τρόπο, ενώ ταυτόχρονα μεταδίδει ενθουσιασμό με το φρενήρη ρυθμό της. Ο Μπερνστάιν διακωμωδεί, επίσης, διάφορα στοιχεία που συναντάμε σε κλασικές εισαγωγές του 19ου αιώνα, εμβληματικών συνθετών όπως ο Ροσσίνι και ο Βέρντι, που είναι και τα πλέον δημοφιλή του 'θύματα'. Η πλούσια χρήση κρουστών και χάλκινων πνευστών οδηγεί σε ηχητικές επιθέσεις που τονίζονται από τον έντονο ρυθμό. Οι δεξιοτεχνικές απαιτήσεις από όλους τους μουσικούς της ορχήστρας ξεχωριστά είναι υψηλές. Μελωδικά συναντάμε αναφορές σε τραγούδια της οπερέτας όπως τα "The Best of All Possible Worlds", "Battle Music", "Oh, Happy We" και "Glitter and Be Gay", αλλά και ξεχωριστές μελωδίες, ειδικά γραμμένες για την Εισαγωγή. Έτσι αυτή η σύνθεση καταφέρνει να διανύσει, μέσα σε λιγότερο από πέντε λεπτά, μία τεράστια μουσική διαδρομή προσκρούοντας σε διάφορες ιδέες και αλλάζοντας κατευθύνσεις με πυρετώδη ρυθμό.

JOSEPH ACHRON (1886-1943)

Κοντσέρτο για βιολί αρ.3

II. Cantabile

Ο Γιόζεφ Άκρον είναι ένας Ρώσος συνθέτης και βιολιστής, εβραϊκής καταγωγής, που ανήκει στη σχολή μουσικών, εθνολόγων, λαογράφων και άλλων διανοουμένων στη Ρωσία, οι οποίοι, κατά την πρώτη δεκαετία του 20ού αιώνα, επιχειρήσαν να δημιουργήσουν μια νέα εβραϊκή εθνική μουσική τέχνης βασισμένη στην εθνική, καθώς και στη θρησκευτική, κληρονομιά, προχωρώντας το 1908 και στη δημιουργία μιας «Εταιρείας για την Εβραϊκή Λαϊκή Μουσική» στην Αγία Πετρούπολη. Ο Άκρον εισήγαγε στα έργα του πλούσια παραδοσιακά στοιχεία της εβραϊκής μουσικής προσπαθώντας να αναπτύξει αρμονικά και αντιστικτικά ένα διακριτό «εβραϊκό μουσικό ιδίωμα». Ο καλός του φίλος και πρωτοπόρος συνθέτης Άρνολντ Σαίνμπεργκ τον είχε χαρακτηρίσει ως έναν από τους πλέον υποτιμημένους συνθέτες της εποχής του.

Έγραψε συνολικά τρία κοντσέρτα για πιάνο, με το τελευταίο εξ αυτών το 1937, όταν και ζούσε στις ΗΠΑ, όπου και το παρουσίασε ο ίδιος ως σολίστ για πρώτη φορά δύο χρόνια αργότερα, με τη Φιλαρμονική του Λος Άντζελες, υπό τη μουσική διεύθυνση του Otto Klemperer. Το κοντσέρτο χαρακτηρίζεται από μοντερνισμό για την εποχή του, αφού ο Άκρον χρησιμοποιεί ατονικά στοιχεία, τα οποία μάλιστα αποκαλύπτουν από την πλευρά του μία πιο ελεύθερη και μοντέρνα για την εποχή του αντίληψη της τονικότητας, ενώ το στυλ του είναι αφηρημένο. Συνδυάζει παραδοσιακά εβραϊκά και αμερικανικά στοιχεία. Η αρχική του υποδοχή ήταν ψυχρή, όπως ακριβώς χαρακτήρισαν και οι κριτικοί το ίδιο το έργο, παρά το γεγονός πως δεν διακρίνεται μόνο για τις δεξιοτεχνικές του απαιτήσεις. Η ρυθμική του ποικιλομορφία ξεχωρίζει από την αρχή και η δεξιοτεχνική γραφή του συνθέτη προκαλεί συνεχώς την προσοχή του ακροατή με αξιοσημείωτες στιγμές, όπως η εκλεπτυσμένη

και στοχαστική τρίλεπτη καντέντσα στο πρώτο μέρος, το οποίο και διαπνέεται από λυρισμό, πριν παραδοθεί στη βιρτουοζιτέ στο τέλος. Σε ό,τι αφορά το συναίσθημα, αυτό ξεδιπλώνεται στο λυρικό δεύτερο μέρος, με μία παρατεταμένη μελωδία που συγκινεί, ενώ ξεκινά και τελειώνει με ένα γκονγκ. Το φινάλε είναι ένας χορός που θυμίζει Στραβίνσκι ή Μπάρτοκ και αναδεικνύει στο έπακρο τη δεξιοτεχνία του σολίστ.

ERICH WOLFGANG KORNGOLD (1897-1957)

Κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα σε ρε μείζονα, έργο 35

*I. Moderato nobile**II. Romanze**III. Allegro assai vivace*

Η απόφαση του Κόρνγκολντ να επικεντρωθεί αποκλειστικά στη σύνθεση κινηματογραφικών θεμάτων, μέχρι να ηττηθεί ο Χίτλερ, έβρισκε πάντα αντίθετο τον πατέρα του, ο οποίος υπήρξε ένας από τους πιο σημαντικούς μουσικοκριτικούς της εποχής του στη Βιέννη. Το 1945 και ενώ πλησίαζε το τέλος του πολέμου, ο θάνατος του πατέρα του τον συγκλόνισε τόσο, ώστε αποφάσισε να πάψει την επτάχρονη εθελούσια σιωπή του και να επιστρέψει στη σύνθεση συμφωνικής μουσικής και όπερας παρατώντας τον κινηματογράφο. Το πρώτο ορχηστρικό κομμάτι που έγραψε τότε ήταν το δυναμικό 'Κοντσέρτο για βιολί και ορχήστρα σε ρε

μείζονα', που είχε αρχίσει να συνθέτει πριν τον πόλεμο. Η πρεμιέρα του έργου δόθηκε στις 15/2/1947 στο Σεντ Λιούις, με ερμηνευτή τον μυθικό Λιθουανό Jascha Heifetz, αν και αρχικά προοριζόταν για έναν άλλο κορυφαίο βιολονίστα και φίλο της οικογένειας Korngold, τον Πολωνό Bronislaw Huberman. Ο μύθος λέει ότι ο Huberman ανέβαλλε συνεχώς την πρεμιέρα γιατί δεν μπορούσε να ανταπεξέλθει στις υψηλές δεξιοτεχνικές απαιτήσεις του έργου, μάλλον λόγω προχωρημένης ηλικίας. Ο συνθέτης όντως θέτει στο σολίστα υψηλές προκλήσεις, θέλοντας ίσως να αποδείξει ότι δεν ήταν απλώς ένας συνθέτης εύπεπτων κινηματογραφικών θεμάτων, όπως είχε καθιερωθεί πλέον στη συνείδηση του κόσμου. Παρόλα αυτά, πολλά θέματά του προέρχονται από την κινηματογραφική του μουσική, ενώ ακόμη και η ενορχήστρωση και η θεματική ανάπτυξη θυμίζουν συχνά Χόλνγκεντ. Το σόλο βιολί έχει καθοριστικό ρόλο στο έργο, όπως η φωνή στην όπερα. Εισέρχεται στο πρώτο μέρος με το δημοφιλές θέμα της ταινίας Another Dawn (1937), ενώ στο δεύτερο μέρος κυριαρχούν τα θέματα των ταινιών Anthony Adverse (1936) και Juarez (1939). Το απαιτητικό φινάλε ξεκινά με ένα στακάτο του σολίστα που οδηγεί σε ένα θέμα βασισμένο σε λαϊκό χορό, μέσα από την ταινία The Prince and the Pauper (1937), το οποίο αποτελεί το σημείο εκκίνησης ανάπτυξης μίας σειράς λαμπρών παραλλαγών με συνεχώς μεγαλύτερες δεξιοτεχνικές απαιτήσεις. Το κοντσέρτο στο σύνολό του έχει το χαρακτηριστικό υστερο-ρομαντικό στυλ και αποτελεί βασική επιλογή ρεπερτορίου των μεγάλων βιρτουόζων του βιολιού. Η ζωτικότητα του είναι έντονη και σκορπίζει θετική ενέργεια, ενώ δεν του λείπουν τα λυρικά περάσματα και πρωτότυπες πικάντικες μελωδίες. Γι' αυτό και ο ιδανικός εκτελεστής του έργου, σύμφωνα με τον δημιουργό του, είναι μία διασταύρωση Enrico Caruso και Niccolò Paganini.

ANTONÍN DVOŘÁK (1841-1904)

Συμφωνία αρ. 9 σε μι ελάσσονα, έργο 95 (“του Νέου Κόσμου”)

I. Adagio – Allegro molto

II. Largo

III. Scherzo – Molto vivace

IV. Allegro con fuoco

Η ‘Συμφωνία του Νέου Κόσμου’ αποτελεί μία αποτύπωση των εντυπώσεων του Ντβόρζακ από τη ζωή του στην Αμερική, όταν μετακόμισε εκεί τον Σεπτέμβρη του 1892 για να αναλάβει τη διεύθυνση του Εθνικού Ωδείου της Νέας Υόρκης. Ο συνθέτης χτίζει ένα εντυπωσιακό πολυεθνικό συμφωνικό οικοδόμημα παίρνοντας πρώτη ύλη από τραγούδια των Αφροαμερικανών και από ινδιάνικους χορούς, που τα αναμειγνύει με λαϊκές μελωδίες από όλη την Ευρώπη. Χρησιμοποιώντας όλο αυτό τον αξιόλογο, αλλά και παράταιρο συνάμα πλούτο θεμάτων, τον αναπτύσσει ιδιοφυώς με όλα τα σύγχρονά του μέσα ορχηστρικής τέχνης και το τελικό αποτέλεσμα συναρπάζει.

Το πρώτο μέρος ξεκινά με μία σύντομη και σχετικά αργή εισαγωγή. Το χαρακτηριστικό ρυθμικό στοιχείο της μουσικής των Αφροαμερικανών, η ‘συγκοπή’, προβάλλει αρχικά από τα τσέλα και στη συνέχεια από τα ξύλινα πνευστά. Ένα ξαφνικό θυελλώδες ξέσπασμα των εγχόρδων απαντάται από τα τύμπανα οδηγώντας με ένα μεγαλειώδες κρεσέντο με μία αίσθηση απειλής. Διάφορα παραδοσιακά θέματα από την κεντρική και την ανατολική Ευρώπη ξεπροβάλλουν στη συνέχεια, αλλά η μελωδία που κυριαρχεί είναι βασισμένη στο μοτίβο του γνωστού τραγουδιού “Swing low, sweet chariot”. Ο Ντβόρζακ εισάγει, κατά διαστήματα,

απαλές εκφραστικές πινελιές μέσα σε αυτό το πλήθος αντιθέσεων και δραματικών εξάρσεων, οδηγώντας σε συνεχείς κορυφώσεις.

Στο περίφημο Largo, που αποτελεί ένα από τα πλέον αναγνωρίσιμα μουσικά θέματα, κυριαρχεί ο συναισθηματικός πλούτος και η εκφραστικότητα. Το μελίρρυτο κεντρικό θέμα αποδίδεται αρχικά από το αγγλικό κόρνο με την απαραίτητη αβρότητα και εσωτερικότητα. Όταν το παραλαμβάνουν τα έγχορδα, του δίνουν έναν εκφραστικό παλμό, ενώ η επόμενη μελωδία σκορπά ρίγη συγκίνησης με το χαρακτηριστικό τρέμουλο των εγχόρδων. Ο συνθέτης έχει καταφέρει να εισχωρήσει στη ψυχή και να προκαλέσει πλήθος συναισθημάτων.

Το τρίτο μέρος αναφέρεται σε μία ‘Γιορτή στο Δάσος’ γεμάτη ινδιάνικους χορούς που ξεσηκώνουν με το ρυθμικό και μελωδικό τους πλούτο. Στη συνέχεια βρίσκουμε αναφορές στο έργο του Σμέτανα ‘Η πατρίδα μου’ και επιρροές από το σκέρτσο της ‘Ενάτης’ του Μπετόβεν, όμως ο σπάνιος μελωδικός του πλούτος προέρχεται ατόφιος μέσα από την έμπνευση του Ντβόρζακ, που την άντλησε θαυμάζοντας τις απέραντες πράσινες αμερικανικές εκτάσεις.

Το φινάλε είναι ένας εκφραστικός χείμαρρος που κατακλύζει τα πάντα με τον κοφτερό ρυθμό του και τις φωτεινές συγχορδίες του. Ο ζώδης δυναμισμός του ακουμπά τη βιαιότητα, ενώ οι νέες μελωδίες που εισάγονται συνδυάζονται με τους λαϊκούς χορούς που προηγήθηκαν. Οι συνεχείς υπενθυμίσεις των προηγούμενων θεμάτων ανασυνθέτουν το έργο και καταφέρνουν τελικά να το εντυπώσουν στη μνήμη μας. Το έργο ολοκληρώνεται με μία εντυπωσιακή κορύφωση που καταλήγει σε μία αινιγματική τελική συγχορδία.

Νίκος Κυριακού

TASSILO PROBST

Βιολί

Ο Γερμανός βιολονίστας Tassilo Probst (2002) είναι αναμφίβολα ένας από τους πλέον υποσχόμενους μουσικούς της γενιάς του. Είναι γνωστός για τις πολύπλευρες ερμηνείες του, που χαρακτηρίζονται από εξαιρετική δεξιοτεχνία, συναισθηματικό βάθος και σαγηνευτική σκηνική παρουσία.

Ο Tassilo έχει εμφανιστεί ως σολίστ με φημισμένες ορχήστρες, όπως η Konzerthausorchester Berlin, η Φιλαρμονική Ορχήστρα George Enescu, η Φιλαρμονική Ορχήστρα NFM Wroclaw, και έχει επίσης υπάρξει προσκεκλημένος σολίστ σε εθνικά και διεθνή φεστιβάλ όπως το Φεστιβάλ ENESCU του Βουκουρεστίου, το Φεστιβάλ Μουσικής Schleswig-Holstein, το Festspiele Mecklenburg-Vorpommern και πολλά άλλα.

Εκτός από τις σόλο δραστηριότητές του, είναι επίσης ένας ενθουσιώδης μουσικός δωματίου. Στους συνεργάτες του στη μουσική δωματίου περιλαμβάνονται οι Daniel Hope, Nils Mönkemeyer, Daniel Müller-Schott και Alban Gerhardt. Έχει επίσης μοιραστεί τη σκηνή με μουσικούς μεγάλους, όπως ο πιανίστας Lang Lang και ο βιολονίστας Daniel Hope, ο οποίος είπε γι’ αυτόν: «Ο Tassilo είναι ένας εξαιρετικός νεαρός βιολονίστας και μουσικός με ισχυρή θέληση,

μοναδικό ήχο και εντυπωσιακό έλεγχο του οργάνου του». Την επόμενη σεζόν, ο Tassilo θα ερμηνεύσει το ‘Διπλό Κοντσέρτο’ του Μπαχ αρκετές φορές με τον Daniel Hope και την Ορχήστρα Δωματίου της Ζυρίχης.

Το πρώτο του CD με τίτλο «Into Madness», κυκλοφόρησε το 2022 ως συμπαραγωγή της Bayerischer Rundfunk και της δισκογραφικής εταιρείας Berlin Classics με τον πιανίστα Maxim Lando (ΗΠΑ) και βραβεύτηκε ως το καλύτερο CD μουσικής δωματίου της χρονιάς στα Διεθνή Βραβεία Κλασικής Μουσικής το 2023, ενώ ήταν υποψήφιος σε τρεις κατηγορίες για το OPUS KLASSIK.

Επηρεασμένος από τον δάσκαλό του και μέντορά του, καθηγητή David Frühwirth, ολοκλήρωσε τις σπουδές του στη Μουσική σε ηλικία 19 ετών στο Hochschule für Musik und Theater στο Μόναχο και τώρα σπουδάζει για το μεταπτυχιακό του δίπλωμα με τον καθηγητή Linus Roth στο Πανεπιστήμιο του Άουγκσμπουργκ. Λαμβάνει επιπλέον μουσική έμπνευση από τον καθηγητή Zakhar Bron.

Ως υπότροφος του Deutsche Stiftung Musikleben, ο Tassilo παίζει βιολί του Giovanni Grancino (Μιλάνο 1690).

DANIEL GEISS

Διεύθυνση Ορχήστρας

Αρχικά σπούδασε στο Πανεπιστήμιο της Ιντιάνα στο Μπλούμινγκτον, τόσο διεύθυνση ορχήστρας με τον David Effron, όσο και βιολοντσέλο με τον Janos Starker. Επιπλέον, σπούδασε μουσική δωματίου με τον Menaheam Pressler. Συνέχισε στο Πανεπιστήμιο Μουσικής της Κολωνίας με τον Michael Luig (διεύθυνση ορχήστρας), το Alban Berg Quartet (μουσική δωματίου) και τη Maria Kliegel (βιολοντσέλο). Εμβάθυνε τις σπουδές του με μαθήματα από τους George Crumb και Philip Glass.

Ο Geiss είναι ενεργός ως μαέστρος εδώ και σχεδόν δύο δεκαετίες. Οι πρώτες του εμφανίσεις τον έφεραν κοντά σε ορχήστρες των Η.Π.Α., όπως τις Συμφωνικές Ορχήστρες του Όουενσμπορο, του Κολόμπους και του Τερ Οτ. Τα επόμενα χρόνια διηύθυνε συναυλίες με την Ορχήστρα Gürzenich της Κολωνίας, στο Teatro Colon του Μπουένος Άιρες, στην αίθουσα της Φιλαρμονικής του Βερολίνου, στο Teatro Real της Μαδρίτης, καθώς και με τη Φιλαρμονική του Νοτίου Βεσφάλεν και την Ορχήστρα Δωματίου της Ζυρίχης.

Η σεζόν 2018/19 οδήγησε τον Daniel Geiss στη Βουδαπέστη, το Λιντς, τη Λιουμπλιάνα, την Αγία Πετρούπολη και το Γκρατς. Το 2019, άρχισε να συνεργάζεται εντατικά με τη σκηνοθέτη Katharina Wagner σε παραστάσεις ειδικά σχεδιασμένες για το Εαρινό Φεστιβάλ του Τόκιο, ως παιδική όπερα του «Ιπτάμενου Ολλανδού». Ακολούθησαν προσκλήσεις για το 2020 για μια παραγωγή του «Τριστάνος και Ιζόλδη» και για το 2021 για τον «Πάρσιφαλ». Ο Geiss διηύθυνε επίσης στο Φεστιβάλ Μουσικής της Λειψίας και έκανε το ντεμπούτο του στην Ιταλία με την εναρκτήρια

συναυλία του 44ου Cantiere Internationale d'Arte Festival στο Μοντεπουλτσιάνο.

Την άνοιξη του 2020, ο Daniel Geiss ήταν προσκεκλημένος στο Γκρατς, το Λιντς και το Βελιγράδι με την Ορχήστρα EUrphony, ένα κοινό πρότζεκτ ευρωπαϊκών μουσικών πανεπιστημίων όπως του Γκρατς, του Λιντς, της Βιέννης, της Βουδαπέστης, του Βελιγραδίου, του Ντόρτμουντ, της Λιουμπλιάνας, του Σαράγεβο, του Ζάγκρεμπ και της Μόσχα.

Ακολούθησαν ηχογραφήσεις με την BR Rundfunkorchester σε μια καινοτόμο ιδέα ομιλίας και μουσικής με τη μορφή podcast που ξεκίνησε ο Geiss. Εκτός από την εργασία του ως μαέστρος, ο Daniel Geiss εξακολουθεί να είναι ενεργός ως τσελίστας. Το 2004 διορίστηκε σόλο τσελίστας της ορχήστρας του Κρατικού Θεάτρου του Βισμπάντεν και από το 2014 είναι επίσης μέλος της ορχήστρας του Φεστιβάλ του Μπαϊρόιτ.

Είναι συχνός προσκεκλημένος σε διάφορα μουσικά φεστιβάλ όπως το Φεστιβάλ Μουσικής του Σλέσβιχ-Χόλσταϊν, το Φεστιβάλ Μουσικής του Ράινγκαου, το Φεστιβάλ Μοζέλας, το Φεστιβάλ Μουσικής της Σαβάνα, το Φεστιβάλ Μουσικής της Πράγας, το Bristol Proms και το Φεστιβάλ Μουσικής του Πόρτο.

Ο Daniel Geiss δίνει τακτικά masterclasses στη Γερμανία, την Πορτογαλία, τη Σερβία, τη Ρωσία, την Αυστρία και την Ελβετία. Είναι λέκτορας βιολοντσέλου και διεύθυνσης ορχήστρας στο Πανεπιστήμιο Μουσικής του Μάιντς, στο Πανεπιστήμιο Καλών Τεχνών του Γκρατς, στο Orchesterzentrum NRW και στην Ακαδημία του Βερολίνου.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (Κ.Ο.Θ.)

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αποτελεί τον σημαντικότερο και ιστορικότερο φορέα συμφωνικής μουσικής στη Βόρεια Ελλάδα και έναν από τους μείζονες πολιτιστικούς οργανισμούς της χώρας. Ιδρύθηκε το 1959 από τον σπουδαίο συνθέτη και αρχιμουσικό Σόλωνα Μιχαηλίδη και σήμερα το καλλιτεχνικό δυναμικό της ανέρχεται σε 110 μουσικούς.

Με δεδομένο τον δημόσιο χαρακτήρα της, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης υπηρετεί την υψηλής ποιότητας μουσική δημιουργία και διασφαλίζει την πρόσβαση των πολιτών σε αυτήν μέσα από μία ποικιλία δράσεων που συμπεριλαμβάνει συμπράξεις με κορυφαίους καλλιτέχνες της Ελλάδας και του κόσμου, στήριξη της ελληνικής μουσικής δημιουργίας και των ταλαντούχων νέων Ελλήνων μουσικών, αλλά και πλήθος εκπαιδευτικών και κοινωνικών προγραμμάτων.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι το συμφωνικό σχήμα της χώρας με τη σημαντικότερη διεθνή δισκογραφική παρουσία, ηχογραφώντας συστηματικά με παγκόσμιες ακτινοβολίας εταιρείες, όπως η Deutsche Grammophon, η EMI, η BIS Records, η Berlin Classics, η Naxos και η Da Vinci Classics μεταξύ άλλων.

Οι ηχογραφήσεις της έχουν λάβει βραβεία και διθυραμβικές κριτικές σε όλο τον κόσμο, καθιστώντας την Κ.Ο.Θ. πρέσβειρα του ελληνικού πολιτισμού και της ελληνικής μουσικής δημιουργίας στο εξωτερικό.

Η διεθνής παρουσία της Κ.Ο.Θ. περιλαμβάνει και επιτυ-

Photo Yannis Gutmann

χημένες εμφανίσεις σε Βιέννη, Βερολίνο, Μόναχο, Πεκίνο, Σόφια, Βελιγράδι, Βουκουρέστι, Πράγα, Τάλιν, Πάρνου, Βαλένθια, Ρώμη, Φλωρεντία, Πιστόια, Μασσαλία, Στρασβούργο, Κλερμόν Φεράν, Σκόπια, Φιλιππούπολη και Κύπρο, ενώ στον κατάλογο των καλλιτεχνών που έχουν συμπράξει μαζί της συμπεριλαμβάνονται οι Luciano Pavarotti, Plácido Domingo, José Carreras, Elīna Garanča, Aram Khatchaturian, Thomas Sanderling, Mstislav Rostropovich, Vladimir Ashkenazy, Maxim Shostakovich, Aldo Ciccolini, Ivo Pogorelich, Paul Badura-Skoda, Yefim Bronfman, Leonid Kogan, Λεωνίδας Καβάκος, Salvatore Accardo, Gil Shaham, Daniel Hope, Julian Rachlin, Natalia Gutman, Mischa Maisky, Alexandre Desplat, Michael Nyman, Ian Gillan, June Anderson, Marcelo Álvarez, Thomas Hampson, Ludovic Tézier, Patrick Gallois, Avi Avital, Οδυσσεάς Δημητριάδης κ.ά.

Σημαντικές προσωπικότητες της ελληνικής μουσικής έχουν αναλάβει τη διεύθυνση της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, με πρώτο τον ιδρυτή της Σόλωνα Μιχαηλίδη και στη συνέχεια τους Γιώργο Θυμή, Άλκη Μπαλτά, Κάρολο Τρικολίδη, Κοσμά Γαλιλαία, Κωνσταντίνο Πατσαλίδη, Λεωνίδα Καβάκο, Μίκη Μιχαηλίδη, Μύρωνα Μιχαηλίδη, Αλέξανδρο Μυράτ, Γεώργιο Βράνο και Ζωή Τσόκανου. Σημερινός Διευθυντής της Κ.Ο.Θ. είναι ο Σίμος Παπάνας και βασικός Αρχιμουσικός της ο Leo McFall.

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΒΑΣΙΚΟΣ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ Κ.Ο.Θ.
Leo McFall

Α΄ ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσάμογλου

Κορυφαίοι Α΄
Γιώργος Πετρόπουλος
Θοδωρής Πατσαλίδης

Tutti
Εύη Δελφίνοπούλου
Ακης Αρχοντής
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάμπας
Στράτος Κακάμπουρας
Κωνσταντίνος Καμπάνταης
Κωνσταντίνος Παυλάκος
Ευαγγελία Χατζηπέτρου
Ευαγγελία Κουτσοδήμου

Β΄ ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α΄
Ανθούλα Τζίμα
Ανδρέας Παπανικολάου

Κορυφαίοι Β΄
Αλκέτας Τζιαφέρης
Ντέιβιντ-Αλεξάντερ
Μπόγκοραντ

Tutti
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου

Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη

Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Γιώργος Κουγιουμτζόγλου

Μιγκέλ Μιχαηλίδης
Ίγνα Συμονίδου
Αναστασία Μισουρλή
Νίκος Τσανακάς
Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α΄
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά

Κορυφαίοι Β΄
Αντώνης Πορίχης
Αλεξάνδρα Βόλτση

Tutti
Φελίτσια Ποπικά
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Παύλος Μεταξάς
Αθανάσιος Σουργκούνης
Ρενάτο Δαμονίτσα
Αντώνιος Τζιβένης

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α΄
Απόστολος Χανδράκης
Ντμίτρι Γκουντίμοβ
Βασίλης Σαΐτης

Κορυφαίοι Β΄
Λίλα Μανώλα

Tutti
Δημήτρης Πολυζωίδης
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Στέπιτς
Μυρτώ Ταλακούδη
Ματέο Σεσάνι

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Κορυφαίοι Α΄
Χαράλαμπος Χειμαριός

Κορυφαίοι Β΄
Γιάννης Χατζής

Tutti
Ειρήνη Παντελίδου
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης
Κωνσταντίνος Μάνος
Ευθύμιος-Θεοφάνης Τηλιγάδας

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α΄
Νικολός Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας

Κορυφαίοι Β΄
Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α΄
Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος
Κορυφαίοι Β΄
Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ
Παναγιώτης Κουγιουμτζόγλου

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α΄
Γεώργιος Καραγκούνης

Κορυφαίοι Β΄
Αλέξανδρος Σταυρίδης
Αλέξανδρος Μιχαηλίδης
Tutti
Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α΄
Γιώργος Πολίτης
Κωνσταντίνος Βαβάλας

Κορυφαίοι Β΄
Μαρία Πουλιούδη
Ρέα Πικίου

Tutti
Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α΄
Τραϊανός Ελευθεριάδης
Τραϊανός Παπαδόπουλος

Κορυφαίοι Β΄
Κορυφαίοι Β΄
Παντελής Φεϊζός
Άγγελος Κοσκινάς

Tutti
Δημήτρης Δεσποτόπουλος
Ελευθέριος Γκρούνης
Ανδριάντα Σους

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι Α΄
Γρηγόρης Νέτσκας
Δημήτρης Γκόγκας
Κορυφαίοι Β΄
Γιώργος Λασκαρίδης
Tutti
Δημήτρης Κουρατζίνος
Κωνσταντίνος Γκιαβούρης

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α΄
Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντώνες

Κορυφαίοι Β΄
Γιώργος Κόκκορας
Σπύρος Βέργης

Tutti
Χρήστος Γιάκκας

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β΄
Παύλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α΄
Δημήτρης Βίττης
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ

Κορυφαίοι Β΄
Κωνσταντίνος Αργυρόπουλος
Πανάγιος Καραμούζη

Tutti
Σωκράτης Τρουπσιδης

ΑΡΠΑ

Κορυφαίοι Α΄
Κατερίνα Γιμα

ΠΙΑΝΟ

Κορυφαίοι Α΄
Μαριλένα Λιακοπούλου

ΕΦΟΡΟΙ Κ.Ο.Θ.

Μαρία Σπανού
Ανδρέας Παπανικολάου

ΒΟΗΘΟΙ ΕΦΟΡΟΙ Κ.Ο.Θ.
Γιώργος Λασκαρίδης
Δημήτριος Αλεξάνδρου
Ρενάτο Δαμονίτσα

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΚΟΘ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ	Σίμος Παπάνας artisticdirector@tssso.gr
ΑΝ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ	Χρυσή Γκαρίπη admin@tssso.gr
ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΔΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ	Μίνα Παπακωνσταντίνου mina@tssso.gr
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ	Φίλιππος Χατζησίμου philh@tssso.gr
* ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ	Αγγελική Κουρουκλίδου* a.kourouklidou@tssso.gr Φίλιππος Πάτρας* filippos@tssso.gr Μαριαλένα Αντωνοπούλου* schools@tssso.gr
MARKETING & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ	Νίκος Κυριακού nikos@tssso.gr
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ	Μαρία Νιμπή maria@tssso.gr Όλγα Αϊλαρούδη olga@tssso.gr
ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ	Μανώλης Αδάμος economics@tssso.gr Έφη Τερζή accounting@tssso.gr Κατερίνα Νούλιου accounting@tssso.gr
ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ - ΑΡΧΕΙΟ	Θεοδώρα Καραμανίδου library@tssso.gr
ΤΑΜΕΙΟ ΠΩΛΗΣΗΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ	Έλενα Παράσχου boxoffice@tssso.gr
ΦΡΟΝΤΙΣΤΕΣ	Πέτρος Γιάντσης Γιώργος Νιμπής stage@tssso.gr
ΚΛΗΤΗΡΑΣ	Νικηφόρος Κάκογλου nikiforos@tssso.gr

Επιμέλεια εντύπου/κείμενα **Νίκος Κυριακού**

Γραφιστική επιμέλεια **pad advertising**

Εκτύπωση **SKG press**

www.tssso.gr

 @thessalonikistatesymphonyorchestra

 @TheTssso

 @tsssoofficial

 @ThesOrchestra

 @thesorchestra

ANOTHER DAWN

TASSILO PROBST

DANIEL GEISS

THESSALONIKI STATE
SYMPHONY ORCHESTRA

BERLIN
CLASSICS